

VÁMPÍROK

Este Anya jóéjtpuszt ad,
és halkán becsukja a szobám ajtaját.
Egészen kicsire gömbölyödök
a takaró alatt, és próbálok
nem gondolni a vámpírokra,
akik kinn a sötétben csak arra várnak,
hogy ha felkelnék, elvigyenek,
és reggelre én is zombi legyek.
Szorosan átölelem a babámat,
nemcsak játszásiból, hanem
igazán, mert a meleg fészekben
az én babám nőni kezd,
először csak akkorára, mint én,
aztán túlnő engem is, úgyhogy fekve
már nem is fér el mellettem,
ezért az ágyam szélére ül.
És amikor éppen olyan nagy lesz,
mint Anya, a fülembé súgja,
hogy becsukhatom a szemem,
elijesztette a vámpírokat.

SOMFAI ANNA

*Veled is előfordul, hogy szörnyeket
képzelsz a sötét szobába vagy a falon
túlra, akik csak arra várnak, hogy
lehunyd a szemedet? Mi segít ilyenkor
az elalvásban? Készíts képes-szöveges
leírást és küldd el a szerkesztőség
postai vagy elektronikus címére
2016. február 12-ig!
A leggondosabb munkák alkotóit
megjutalmazzuk!*

